

Rddf plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 1 augustus 2007, ingekomen bij de Stichting Geschillencommissies, door deze stichting aan de commissie doorgezonden en bij de commissie binnengekomen op 31 augustus 2007, is appellante in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster, haar medegedeeld bij brief van 22 juni 2007, bij welke beslissing de betrekking van appellante per 1 augustus 2007 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) is geplaatst. Op 14 september 2007 is een aanvullend beroepschrift ontvangen van de gemachtigde van appellante. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 15 november 2007 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante is, met bericht, niet verschenen. Namens verweerster is verschenen de heer, lid van het College van Bestuur, bijgestaan door verweersters gemachtigde.

2. De feiten

Appellante is als docente voor onbepaalde tijd in dienst van verweerster.

Door verweerster is een bestuursformatieplan 2007-2008 vastgesteld. In dit plan wordt de aan de scholen toegekende lumpsumvergoeding voor de personele bekostiging vermeld. In de bestreden beslissing voert verweerster als grondslag voor de rddf-plaatsing aan dat per 1 augustus 2008 op stichtingsniveau minder structurele formatie-uren beschikbaar zijn.

3. De motivering

Appellante stelt als volgt.

Op 24 april 2007 kreeg zij van verweerster het volgende bericht:

“Op 28 juni 2006 berichtten wij u over plaatsing in het risicodragend deel van de formatie. Wij delen u hierbij mede dat uw rddf-plaatsing met ingang van het schooljaar 07/08 is opgeheven. Uw huidige betrekkingssomvang blijft gehandhaafd.”

Het komt appellante onlogisch voor dat amper twee maanden daarna het contract weer wordt ontbonden. Zij tekent dan ook tegen deze gang van zaken beroep aan.

Bij aanvullend beroepschrift voert appellante aan dat het bestreden besluit niet is onderbouwd, dat zij betwist dat het meerjarenbeleidsplan realistisch is en dat de afvloeiingsregeling juist is toegepast. Gevraagde informatie heeft zij niet ontvangen. Zij vraagt om aanhouding van het beroep op pragmatische gronden.

De commissie oordeelt als volgt.

Het contract van appellante wordt door de bestreden beslissing niet ontbonden. Ook al indien de bestreden beslissing wordt gehandhaafd, houdt dit nog niet het ontslag van appellante in. Rddf-plaatsing houdt slechts in dat, indien deze plaatsing een jaar heeft geduurd, de arbeidsovereenkomst bij gelijk blijvende omstandigheden kan worden beëindigd. Daarvoor zal echter alsnog de arbeidsovereenkomst dienen te worden opgezegd, tegen welke opzegging appellante te zijner tijd weer in beroep kan komen.

In dit geval heeft een eerdere rddf-plaatsing plaatsgevonden, die niet heeft geleid tot ontslag per 1 augustus 2007. Dit verhindert echter niet dat per 1 augustus 2007 opnieuw een rddf-plaatsing kan plaatsvinden, zoals hier is geschied. Dat is niet onlogisch, zoals appellante meent, maar geheel conform de regelgeving en de toepasselijke CAO-PO.

De hierboven weergegeven – summier- aanvullende gronden van het beroep zijn door verweerster uitvoerig weersproken en appellante is ter zitting niet meer verschenen. Het had op appellantes weg gelegen om (ter zitting) nader in te gaan op dit verweer, dat voldoende aanknopingspunten voor appellante bevatte om haar beroep nader te onderbouwen. Nu appellante dit heeft nagelaten en de commissie op basis van de door verweerster ter beschikking gestelde gegevens niet heeft kunnen vaststellen dat verweerster in redelijkheid niet tot het bestreden besluit kon komen, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

4. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 15 november 2007 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. G.M.J. Prick, mr. L.P. Bosma, drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.